EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJA (ES) 2020/1985

(2020. gada 14. maijs)

ar konstatējumiem, kas ir neatņemama daļa no lēmuma par Eiropas Savienības 2018. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, VI iedaļa – Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja

EIROPAS PARLAMENTS,

— ņemot vērā lēmumu par Eiropas Savienības 2018. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, VI iedaļa – Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja,

— ņemot vērā to, ka Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) 2020. gada 3. februārī aiz slēgtām durvīm iepazīstināja Parlamenta Budžeta kontroles komiteju ar izmeklēšanas rezultātiem, kuru *OLAF* veica attiecībā uz Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju;

— ņemot vērā Eiropas Ombuda ziņojumu par cieņu darbā ES iestādēs un aģentūrās (SI/2/2018/AMF),

— ņemot vērā Reglamenta 100. pantu un V pielikumu,

— ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A9-0078/2020),

A. tā kā saistībā ar budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru budžeta izpildes apstiprinātājiestāde vēlas uzsvērt, ka ir ļoti svarīgi panākt vēl spēcīgāku Savienības iestāžu demokrātisko leģitimitāti un tādēļ nodrošināt lielāku pārredzamību un pārskatatbildību un īstenot uz sniegumu balstītas budžeta izstrādes koncepciju un cilvēkresursu labu pārvaldību,

1. atzinīgi vērtē to, ka Revīzijas palāta ir konstatējusi – kopumā maksājumos, kas 2018. gada 31. decembrī slēgtajā gadā veikti saistībā ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas (Komitejas) administratīvajiem izdevumiem, kļūdu līmenis nebija būtisks un pārbaudītās pārvaldības un kontroles sistēmas bija efektīvas;

2. atzīmē, ka laikā no 2018. gada jūlija līdz novembrim Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) no pieciem dažādiem avotiem saņēma sūdzības par aizskarošu izturēšanos, kas bija vērstas pret vienu no Komitejas augsta līmeņa locekļiem – kopš 2013. gada aprīļa Darba devēju grupas (I grupas) priekšsēdētāju –, un ka 2018. gada 6. novembrī *OLAF* nolēma sākt izmeklēšanu;

3. atzīmē, ka 2018. gadā oficiālā kārtībā ir ziņots par vienu iespējamu aizskarošas izturēšanās gadījumu (Civildienesta noteikumu 24. pants un 12. panta 1. punkts Komitejas lēmumā par pasākumiem, ar ko nepieļaut aizskarošu izturēšanos); atgādina, ka ir noslēdzies administratīvās pārbaudes process un vainīgajai personai ir piemērots minimāls disciplinārsods, kaut gan visas pārsūdzības iespējas vēl nav izsmeltas; ņem vērā, ka 2018. gadā septiņos trauksmes celšanas ziņojumos ir minēti vēl trīs iespējami aizskarošas izturēšanās gadījumi, kas cits ar citu ir zināmā mērā saistīti; ņem vērā, ka sākās divu administratīvās pārbaudes procesu īstenošana un ka 2019. gada janvārī lietas tika nodotas *OLAF*;

4. atzīmē, ka 2020. gada 17. janvārī savu ziņojumu un ieteikumus *OLAF* iesniedza Komitejas priekšsēdētājam, kā tas ir paredzēts Komitejas un *OLAF* sadarbības līgumā; ir nobažījies, jo *OLAF* konstatēja aizskarošu izturēšanos pret diviem darbiniekiem, nepiedienīgu uzvedību (kas ir nopietns pārkāpums) – pret vienu darbinieku un pret vienu no Komitejas locekļiem – un pārkāpumus arī pret citiem darbiniekiem, turklāt tas nolēma lietu nodot Beļģijas iestādēm;

5. pauž nožēlu, ka *OLAF* ir konstatējis psiholoģisku vajāšanu, smagus pārkāpumus un nepiedienīgu uzvedību I grupas priekšsēdētāja rīcībā attiecībās ar saviem padotajiem laikposmā no 2013. līdz 2018. gadam; atzīmē, ka saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem aizskaroša izturēšanās ir noziedzīgs nodarījums; turklāt atzīmē, ka ir pārkāpts Komitejas locekļu rīcības kodeksa 4. pants par cieņu un ka šāda uzvedība ir pretrunā Savienības vērtībām, proti, darba vietā izturēties pret cilvēkiem ar cieņu un cilvēka cieņu aizsargāt, kā tas ir noteikts Eiropas Savienības Pamattiesību hartā; aicina Komiteju laikus ziņot budžeta izpildes apstiprinātājiestādei par to, kādus pasākumus tā ir veikusi saistībā ar *OLAF* ieteikumiem;

6. sagaida, ka Komiteja līdz 2020. gada septembrim pienācīgi informēs budžeta izpildes apstiprinātājiestādi par pasākumiem, kas īstenoti, lai pildītu *OLAF* ieteikumus un pārkāpumus novērstu;

7. aicina Komiteju nekavējoties nodrošināt, ka konsekventi tiek piemērots Komitejas rīcības kodeksa 8. pants, proti, sākt īstenot procedūru, kas ir nepieciešama, lai vērstos pret attiecīgajām personām, un šādas lietas nevilcinoties nodot padomdevējai komitejai locekļu rīcības jautājumos;

8. uzsver, ka ir nobažījies saistībā ar darba atmosfēru, kāda pašlaik ir izveidojusies Komitejā, jo īpaši I grupā, un prasa Komitejai darīt visu nepieciešamo, lai panāktu, ka darbā valda cieņa un uzticēšanās, jo tas ir vajadzīgs katra cilvēka komfortam un darbinieku profesionālai izaugsmei; turklāt atgādina Komitejai, ka slikta atmosfēra darbā mazina darba efektivitāti, vairo stresu un produktīvs darbs tādēļ nav iespējams;

9. atzīmē, ka 2020. gada 22. janvārī I grupa sāka īstenot procedūru, lai sava esošā priekšsēdētāja kandidatūru izvirzītu ievēlēšanai par Komitejas priekšsēdētāju, sākot no 2020. gada oktobra, kad I grupai uz diviem ar pusi gadiem būs jāuzņemas Komitejas prezidentūras funkciju izpilde;

10. atgādina par Eiropas Ombuda ziņojumu par cieņu darbā ES iestādēs un aģentūrās SI/2/2018/AMF, kurā attiecībā uz augsta līmeņa darbiniekiem ir norādīts, ka cilvēki vajāšanas riskam ir jo īpaši pakļauti situācijās, kad varas ziņā attiecīgās puses ir atšķirīgās pozīcijās; nevēlamas sekas šādās situācijās var novērst ar stingrākiem noteikumiem, kas jāievēro augsta līmeņa darbiniekiem, uz kuriem neattiecas Civildienesta noteikumi – piemēram, komisāriem, tiesnešiem, Revīzijas palātas locekļiem, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas locekļiem u. tml.; tie cita starpā varētu būt bargāki disciplinārsodi, piemēram, atbrīvošana no amata vai pensijas tiesību atņemšana; augsta līmeņa darbinieki pilnvaru laika sākumā būtu izsmeļoši jāinformē par visiem noteikumiem un politikas nostādnēm, kas ir spēkā pret aizskarošu izturēšanos, un būtu jānodrošina, lai attiecīgie darbinieki par to būtu informēti regulāri;

11. prasa Komitejai izstrādāt un īstenot rīcības plānu aktīvam darbam, lai nepieļautu un vērstos pret aizskarošu izturēšanos darba vietā, lai veicinātu izpratni par aizskarošu izturēšanos un lai sekmētu tādas kultūras veidošanos, kas nepieļauj iecietību pret aizskarošu izturēšanos;

12. aicina Komiteju uzlabot pasākumus, kas ļauj darbiniekiem oficiāli iesniegt sūdzības par aizskarošu izturēšanos, regulāri rīkot konfidenciālo konsultantu apmācību un izveidot neatkarīgu ekspertu kopumu, kurus Komiteja varētu pieaicināt oficiālos pārbaudes procesos par aizskarošu izturēšanos;

13. ar gandarījumu atzīmē labas prakses piemērus no politikas, ko pret aizskarošu izturēšanos īsteno Revīzijas palāta un kas vainīgajiem locekļiem paredz stingrus disciplinārsodus – piemēram, atbrīvošanu no amata vai zaudētas tiesības uz pensiju –, un aicina Komiteju šos piemērus īstenot;

14. kopumā pauž nožēlu, ka Revīzijas palātas gada pārskata 10. nodaļai "Administrācija" ir diezgan ierobežots tvērums un maz secinājumu, neskatoties uz to, ka daudzgadu finanšu shēmas 5. izdevumu kategorija "Administrācija" ir uzskatīta par zema riska izdevumu kategoriju;

15. atzīmē, ka Revīzijas palāta no DFS 5. izdevumu kategorijas "Administrācija" pārbaudei atlasīja 45 no visu Savienības iestāžu un struktūru darījumiem; atzīmē, ka izlase bija veidota tā, lai būtu pārstāvēts izdevumu diapazons 5. izdevumu kategorijā, kurai atvēlēti 6,3 % no Savienības budžeta; atzīmē – Revīzijas palāta darba procesā ir konstatējusi, ka administratīvie izdevumi ir zema riska izdevumi; tomēr uzskata, ka attiecībā uz "pārējām iestādēm" ir atlasīts nepietiekams darījumu skaits, un prasa, lai Revīzijas palāta pārbaudei atlasīto darījumu skaitu palielinātu vēl vismaz par 10 %;

16. atzīmē, ka 2018. gadā Komitejas budžets bija 135 630 905 EUR un ka tas ir par 1,36 % vairāk nekā 2017. gadā, kad budžets bija 133 807 338 EUR; atzīmē, ka vispārējais budžeta izpildes līmenis bija 98,66 % (salīdzinot ar 96,5 % 2017. gadā un 97,2 % 2016. gadā);

17. atzinīgi vērtē Komitejas kopumā piesardzīgo un pareizo finanšu pārvaldību 2018. gada budžeta periodā; atzinīgi vērtē to, ka saistību izpildes līmenis 1. sadaļā "Izdevumi, kas ir saistīti ar Komitejā strādājošajiem" bija 98,94 % un ka 2. sadaļā "Ēkas, iekārtas un dažādi darbības izdevumi" attiecīgais līmenis bija 97,97 %;

18. ar bažām konstatē, ka Komitejas locekļu ceļa un uzturēšanās izdevumiem galīgo apropriāciju tiek atvēlēts nedaudz vairāk, 2018. gadā sasniedzot 20 247 625 EUR (salīdzinājumā ar 19 819 612 EUR 2017. gadā un 19 561 194 EUR 2016. gadā), kaut gan sanāksmju skaits ir mazāks; konstatē, ka attiecīgo neizmantoto apropriāciju īpatsvars ir tikai 1,05 %;

19. atzinīgi vērtē Komitejas 2018. gada 10. decembra lēmumu Nr. 2018/C 466/02, kurā noteikts, ka ceļojuma biļešu faktiskās izmaksas Komitejas locekļiem pēc apliecinošo dokumentu uzrādīšanas tiek atlīdzinātas, nepārsniedzot zemo cenu biznesa klases (vēlams, ekonomiskās klases vai līdzīga) tarifa gaisa pārvadājuma maksu; atzīmē, ka pašreizējā sistēma, kuras pamatā ir faktiskās izmaksas, ir atbilstoša gan attiecīgajam Padomes lēmumam, gan Parlamentā izveidotajai sistēmai; atzinīgi vērtē to, ka Komiteja mudina izmantot koplietošanas transporta iespējas, piemēram, sabiedriskos autobusus un automobiļu koplietošanu, kā arī pasažieru autobusu nomu gadījumos, kad tas izmaksu ziņā ir vislabākais risinājums;

20. atzīmē, ka 2018. gadā Komitejas budžeta grupa īpaši mērķtiecīgi izvērtēja to, kā kontrolēt tēriņus un labāk sagatavot prognozes budžeta pozīcijai, no kuras tiek maksātas locekļu ceļa un dienas naudas, un ka tā rezultātā 2018. gada oktobrī tika izsludināts uzaicinājums iesniegt piedāvājumus iepirkuma konkursam "Analīze un priekšlikumi tam, kā uzlabot sistēmu, kas pašlaik tiek izmantota, lai prognozētu EESK locekļu, delegātu un ekspertu izmaksu atlīdzināšanu"; aicina Komiteju informēt Parlamenta Budžeta kontroles komiteju par sasniegtajiem rezultātiem;

21. konstatē, ka no 2018. uz 2019. gadu pārnesto apropriāciju (8 204 796 EUR) īpatsvars ir 6,05 % no visām apropriācijām (salīdzinot ar 9 232 069 EUR, kas pārnesti no 2017. uz 2018. gadu) un ka tas atkal galvenokārt attiecas uz "iestādes locekļu un delegātu", "ēku" un "datu apstrādes" budžeta pozīcijām; pauž nožēlu, ka daudzas no 2017. uz 2018. gadu automātiski pārnestās apropriācijas bija lēstas krietni par augstu; atgādina Komitejai, ka ir būtiski budžetu reāli pielāgot faktiskajām vajadzībām; atgādina, ka pārāk augstas vai pārāk zemas aplēses liecina par sliktu budžeta plānošanu un rada nevēlamu slodzi uz finanšu pareizu un piesardzīgu pārvaldību;

22. uzsver, ka Komitejas budžets ir paredzēts tikai administratīvām vajadzībām; atzīmē, ka iespējas piemērot uz sniegumu balstītas budžeta izstrādes principu Komiteja izvērtēja tikai attiecībā uz administratīvajām apropriācijām; atzinīgi vērtē Komitejas ierosmi sadarboties ar citām iestādēm, lai pieņemtu iestādēm kopīgas pamatnostādnes par to, kā īstenot uz sniegumu balstītu budžeta izstrādi iestādēm, kurām ir tikai administratīvie izdevumi;

23. apliecina, ka 2018. gadā tika atjaunināts lēmums par iekšējās kontroles standartiem, ar ko tika oficiāli noteikts, kā Komitejā notiek iekšējās kontroles process, un cita starpā arī tas, ka tiek iecelts iekšējās kontroles koordinators; atzīmē, ka Komiteja izvērtēja, kā tiek ievēroti 16 iekšējās kontroles standarti, un tādēļ izmantoja *ad hoc* anketu un pēc tam sagatavoja ziņojumu, uz kuru pamatojoties kredītrīkotājs lēma par pasākumiem, kas veicami 2019. gadā, lai panāktu vēl labāku iekšējās kontroles standartu izpildi; atzinīgi vērtē šajā sakarībā notikušās mācības un izpratnes veicināšanas pasākumus;

24. atzīmē, ka algas ir aptuveni puse no Komitejas budžeta; atzinīgi vērtē algas maksājumu iekšējo revīziju, kas noslēdzās 2018. gadā, un tās mērķis ir pārliecināties, ka attiecīgās procedūras kopš 2010. gadā veiktās revīzijas ir uzlabojušās; atzīmē, ka revīzijas rezultātā ir konstatēts – algas maksājumu process ir stabils un nerada nevienu nepamatotu risku; atzīmē, ka ir panākta vienošanās par rīcības plānu, kas līdz 2018. gada beigām jau bija daļēji īstenots, un ka pārējos plāna elementus ir paredzēts īstenot līdz 2019. gada beigām;

25. konstatē, ka 2018. gadā Komiteja pieņēma pavisam 215 atzinumus un ziņojumus (salīdzinot ar 2017. gadu, kad to skaits bija 155); atzinīgi vērtē to, ka Komiteja ir centusies panākt, lai tās darbs kopumā būtu lietderīgāks; konkrēti, atzinīgi vērtē visus centienus, jo īpaši 2018. gadā īstenotos, kuru rezultātā radās iecere nākotnē veidot mūsdienu pārvaldībai atbilstošu Komitejas IT vidi un nākamajos 10 gados panākt digitāli pārveidotas, uz lietotāju orientētas un uz datiem balstītas Komitejas tapšanu; atzīmē, ka pašlaik tikai 3 % no Komitejas budžeta ir atvēlēti IT produktiem; atzīmē, ka Komitejas digitālās stratēģijas īstenošanai būs vajadzīgi papildu resursi;

26. zina, ka mākslīgais intelekts mainīs darba tirgu un liela daļa pašlaik pieejamo darbvietu izzudīs; mudina Komiteju cieši sekot līdzi šim jautājumam; atzinīgi vērtē darbu, ko Komiteja veikusi mākslīgā intelekta jomā, sniedzot atzinumu un 2018. gada jūnijā kopā ar Komisiju rīkojot ieinteresēto personu pirmo augsta līmeņa sanāksmi par mākslīgo intelektu, lai akcentētu to, cik svarīgi Savienībai ir panākt, ka mākslīgais intelekts ir drošs, objektīvs un atbilst Savienības vērtībām;

27. atzinīgi vērtē Komitejas centienus augstākā līmenī nodrošināt Komitejas datu aizsardzību un kiberdrošību; turklāt atzinīgi vērtē sadarbību ar ES iestāžu un aģentūru datorapdraudējumu reaģēšanas vienību (*CERT-EU*) un aktīvo līdzdalību Iestāžu IT komitejas (informācijas kritiskā infrastruktūra) Drošības apakšgrupas darbā;

28. uzsver, ka 2018. gadā starp Komisiju un Komiteju tika noslēgta pakalpojumu līmeņa vienošanās par cilvēkresursiem, cita starpā arī par apmācību, un ka tādēļ pārredzamība ir lielāka un prognozējamākas ir ar IT mācībām saistītās izmaksas, kā Parlaments to bija pieprasījis panākt savā rezolūcijā par 2017. gada budžeta izpildes apstiprināšanu ([1]); taču ar bažām atzīmē – lielākas pārredzamības pozitīvo aspektu daļēji aizēno tas, ka būtiski ir palielinājušās Komisijas noteiktās cenas, un prasa Komitejai kopā ar Komisiju situāciju analizēt, lai rastu iespējas to uzlabot;

29. norāda, ka saskaņā ar budžeta lēmējinstitūcijas apstiprināto štatu sarakstu štata vietu skaits no 665 vietām 2017. gadā ir palielinājies līdz 668 vietām 2018. gadā (salīdzinājumā ar 727 vietām 2013. gadā); atzīst, ka 5 % samazinājumu ir krietni grūtāk absorbēt, ja to piemēro salīdzinoši nelielam štatu sarakstam, jo ir jāturpina pildīt dažas nepārtrauktai darbībai svarīgas funkcijas, un ka mazām iestādēm ir jāpieliek vairāk pūļu, lai šādu kopēju samazinājuma likmi īstenotu;

30. atzīmē, ka ir veikti pasākumi, lai īstenotu 2016. gadā pieņemto lēmumu par trauksmes celšanu, piemēram, to, ka ir pieņemts organizatorisks lēmums par ētikas konsultantiem; konstatē, ka 2018. gadā tika atlasīti vēl trīs darbinieki, lai papildinātu aktīvo apmācītu konsultantu komandu; atzīmē, ka ētikas konsultantu uzdevums ir konsultēt darbiniekus un viņiem palīdzēt, lai tie spētu pēc iespējas labāk pildīt savus pienākumus attiecībā uz ziņošanu par nopietniem pārkāpumiem (tā dēvētā trauksmes celšana), kā noteikts Parlamenta rezolūcijā par 2016. gada budžeta izpildes apstiprināšanu ([2]);

31. ar bažām atzīmē, ka ētikas konsultanti ir saņēmuši vairāk lūgumu pēc palīdzības – attiecīgais skaits ir palielinājies no 25 lūgumiem 2017. gadā līdz 42 lūgumiem 2018. gadā –, un ar nopietnām bažām uzsver, ka 33 no šiem lūgumiem ir saņemti no sievietēm, savukārt no vīriešiem saņemto lūgumu skaits nav mainījies (deviņi lūgumi);

32. atzīmē, ka ir veikti pasākumi, lai efektīvāka kļūtu pret aizskarošu izturēšanos vērstā politika, piemēram, mācības par konkrētiem tematiem, iespējas konfidenciālajiem konsultantiem veidot tīklu un ārējā konsultanta nodrošināta regulāra uzraudzība; atzīmē, ka tiek apsvērta iespēja pārskatīt spēkā esošo lēmumu, kas pieņemts pret aizskarošu izturēšanos, un tas tiek darīts tāpēc, lai panāktu veiksmīgāku sinerģiju ar citiem attiecīgajiem noteikumiem, piemēram, par trauksmes celšanu; atzīmē, ka rīkotie ētikas un integritātes kursi ir obligāti visiem darbiniekiem un tajos tiek sniegta informācija par uzvedības standartiem darbavietā, cita starpā arī par to, ko nozīmē aizskaroša izturēšanās un kā tādā gadījumā rīkoties; pauž dziļu nožēlu, ka ar visiem šiem pasākumiem nav izdevies nepieļaut attiecīgos aizskarošas izturēšanās gadījumus un aizsargāt tos, kas no šādas izturēšanās cietuši; atgādina Komitejai, ka tai pēc pašas iniciatīvas steidzami ir jānodrošina faktiska visu cietušo un trauksmes cēlēju aizsardzība (cita starpā arī pret draudiem, šantāžu un kukuļošanas mēģinājumiem) un ka tai jābūt vienai no galvenajām šādu pasākumu prioritātēm; aicina Komiteju nostiprināt un uzlabot pasākumus, ko tā līdz šim ir veikusi, un kā svarīgāko nodrošināt cietušo efektīvu aizsardzību; prasa Komitejai par šajā ziņā padarīto ziņot Parlamenta Budžeta kontroles komitejai;

33. ar gandarījumu atzīmē sadarbību starp Komiteju un *OLAF*; konstatē, ka abas iestādes 2016. gadā parakstīja administratīvas vienošanās, tajās nosakot, kādā kārtībā ir jāizskata krāpšanas gadījumi; turklāt atzīmē, ka 2019. gada jūlijā Komitejas priekšsēdētājs un Komitejas ģenerālsekretārs tikās ar *OLAF* ģenerāldirektoru, lai panāktu ciešāku sinerģiju un nodrošinātu efektīvāku informācijas apmaiņu;

34. atzīmē, ka jaunajā Komitejas locekļu rīcības kodeksā, kas pievienots jaunajam Komitejas Reglamentam, kurš stājās spēkā 2019. gada martā, pirmo reizi ir noteikti sodi Komitejas locekļiem, kas iesaistīti situācijās, kurās attiecīgais Komitejas loceklis (vai locekle) nepilda minētajā rīcības kodeksā noteiktos pienākumus; pauž nožēlu, ka šie sodi nav ne pietiekami bargi, ne arī ir saskaņoti ar Eiropas Ombuda ieteikumiem; atkārtoti norāda, ka Savienības līdzekļu izmantošana, lai aizstāvētu iestādes reputāciju vai iestādes locekļus, kuriem nelabvēlīgumu spriedumu ir pieņēmusi Eiropas Savienības Tiesa (EST) vai dalībvalstu tiesas, ir uzskatāma par publisko līdzekļu piesavināšanos, un atgādina, ka iestāžu juridiskos dienestus drīkst izmantot tikai iestādes aizstāvības vajadzībām, nevis lai aizstāvētu privātpersonu intereses; prasa Komitejai steidzami nostiprināt savu locekļiem paredzēto rīcības kodeksu, lai to jo īpaši papildinātu ar sodiem, kas varētu būt iedarbīgāki un atturošāki; atzīmē, ka ir izveidota Padomdevēja komiteja locekļu rīcības jautājumos un ka pēc attiecīga pieprasījuma šī komiteja ikvienam Komitejas loceklim sniegs norādījumus par to, kā interpretēt un īstenot minēto rīcības kodeksu, un ziņos par minētā rīcības kodeksa iespējamiem pārkāpumiem, iesakot Komitejas priekšsēdētājam, kā attiecīgajā gadījumā būtu jārīkojas; stingri iesaka nodrošināt, lai mācības par aizskarošu izturēšanos būtu pieejamas visiem locekļiem, kā tas ir bijis Parlamentā kopš pašreizējā sasaukuma perioda sākuma;

([1]) OV L 249, 27.9.2019., 118. lpp.
([2]) OV L 248, 3.10.2018., 134. lpp.

35. atgādina, ka Parlamenta Budžeta kontroles komiteja prasīja tai regulāri sniegt jaunāko informāciju par Komitejas ētikas un integritātes satvaru; atzinīgi vērtē to, ka 2018. gadā sākās gatavošanās kampaņai *"Respect@work"*, ar ko iecerēts darbavietā veicināt cieņas izrādīšanu visiem un kas līdz ar citiem pasākumiem tiks ņemta vērā, 2019. gadā pārskatot ētikas un integritātes satvaru; aicina Komiteju nākamajā gada darbības pārskatā ziņot par rezultātiem;

36. atgādina, ka kopš 2010. gada marta, kad no amata nekavējoties tika atstādināts Komitejas juridiskā dienesta vadītājs, kurš bija ziņojis par nopietniem pārkāpumiem un nelikumīgu spiedienu, pie kā bija vainojams toreizējais ģenerālsekretārs, Komitejas juridiskais dienests četrus gadus bija ļoti novājināts; turklāt atgādina, ka minētā amata vieta trīs ar pusi gadus nebija aizpildīta, ka Eiropas Savienības Civildienesta tiesa pieņēma Komitejai nelabvēlīgu spriedumu šajā lietā (spriedums lietā F-41/10 RENV *Bermejo Garde v* Ekonomikas un sociālo lietu komiteja ([3])), ka Komitejai nācās samaksāt vairāk nekā 100 000 EUR un ka tikai 2014. gadā amatā tika iecelts jauns juridiskā dienesta vadītājs un dienesta personāls papildināts ar vēl pieciem juristiem;

37. ir ļoti nobažījies par nesenajām izmaiņām, kas atkal varētu vājināt Komitejas juridisko dienestu, cita starpā arī par to, ka no 2020. gada 1. janvāra juridiskais dienests ir tiešā ģenerālsekretāra pakļautībā – vienīgais no visiem Savienības iestāžu juridiskajiem dienestiem –, ka kopš 2019. gada septembra tas ir zaudējis vienu no pieciem pastāvīgi nodarbinātiem juristiem, ka daži darbinieki, tostarp nodaļas vadītājs, ir iekļauti mobilitātes procedūrā, nevis atzīti par specializētiem darbiniekiem, kā tas ir pārējās iestādēs, un ka ir cietis dienesta darbs, jo krasi ir samazinājies oficiālu konsultāciju skaits;

38. uzsver spēcīga un neatkarīga juridiskā dienesta nozīmību, ņemot vērā to, ka kopš to izveidošanas katrai Savienības iestādei ir savs juridiskais dienests, kura galvenie uzdevumi ir juridisku konsultāciju sniegšana un iestādes pārstāvēšana un aizstāvība EST, tāpēc prasa Komitejai nodrošināt, lai tās juridiskajā dienestā būtu pietiekams skaits darbinieku, kas ļauj dienestam pildīt savus pienākumus un saglabāt neatkarību; prasa Komitejai izskaust visus pasākumus, kas varētu vājināt juridiskā dienesta spēju pildīt savus uzdevumus un pienākumus; turklāt atgādina Komitejai, ka tai par saviem lēmumiem ir svarīgi apspriesties ar juridisko dienestu, lai garantētu, ka lēmumi tiek pieņemti, ievērojot tiesību aktus, un lai izvairītos no nopietnu kļūdu pieļaušanas un no ilgstošas un apgrūtinošas tiesvedības, kas šādu kļūdu rezultātā ir iespējama tiesā;

39. pauž dziļu nožēlu par to, ka publiski ir pausti pārmetumi saistībā ar Komitejas jaunā ģenerālsekretāra amatā iecelšanas kārtību; ņem vērā argumentus, ko ģenerālsekretārs ir izklāstījis, atbildot uz Parlamenta jautājumiem saistībā ar 2018. gada budžeta izpildes apstiprināšanu; uzsver – liela nozīme ir tam, lai būtu nodrošināts, ka visā procedūras norises laikā ir panākta pilnīga pārredzamība pilnīgi visos posmos bez izņēmuma (publicēšana, atlase, iecelšana un stāšanās amatā), kā tas ir noteikts gan Komitejas Reglamentā, gan Civildienesta noteikumos, tā nodrošinot minētā reglamenta un noteikumu ievērošanu un nepieļaujot, ka ir apdraudēta ne vien pašas Komitejas, bet arī visu Savienības iestāžu reputācija;

40. atzinīgi vērtē centienus panākt lielāku Komitejas atpazīstamību, gan nostiprinot attiecības ar plašsaziņas līdzekļiem, gan mērķtiecīgi pievēršoties komunikācijai tiešsaistē, lai likvidētu vēl vairāk ar valodu un ar invaliditāti saistītus šķēršļus; saistībā ar komunikāciju sociālajos plašsaziņas līdzekļos akcentē ar to saistīto apmācības politiku un konkrētām vajadzībām pielāgotu praktisko apmācību, kas pēc pieprasījuma sniedzama gan Komitejas locekļiem, gan darbiniekiem; atzīmē, ka 2018. gadā ir bijis nedaudz mazāk paziņojumu presei (aptuveni 60 salīdzinājumā ar 70 paziņojumiem 2017. gadā), īstenojot stratēģiju, ar ko ir iecerēts izstrādāt "tīmekļa stāstu" formātu, lai mērķtiecīgāk veidotos komunikācija par Komitejai svarīgākajiem tematiem; prasa, lai Komiteja ziņotu Parlamentam par šajā ziņā gūto pieredzi;

41. atzīmē, ka Komiteja īstenoja plašu komunikācijas pasākumu klāstu, lai 2018. gada maijā atzīmētu savu 60. gadadienu; atzinīgi vērtē to, ka Komiteja 2018. gadā uzņēma 9 419 apmeklētājus (salīdzinājumā ar 7 820 apmeklētājiem 2017. gadā) un ka tradicionālā atvērto durvju diena 5. maijā piesaistīja vēl aptuveni 2 888 apmeklētājus (salīdzinājumā ar 2 700 apmeklētājiem 2017. gadā); atzīmē, ka Komitejas plenārsēdes, kas tiek straumētas tīmeklī, var vērot trīs līdz astoņi miljoni cilvēku; atzīmē, ka mijiedarbība tiešsaistē kopumā ir palielinājusies – vairāk pārtvītojumu, "patīk" klikšķu un atbilžu, – un pieminēšanas gadījumu skaits ir sasniedzis 680 līdz 1 840 reizes katrā plenārsēdē;

42. atzīmē, ka tulkošanas ārpakalpojumiem atvēlēto apropriāciju apjoms ir palielinājies (2018. gadā tie bija 20,2 % – nedaudz vairāk par 20 % mērķrādītāju – salīdzinājumā ar 17,1 % 2017. gadā un 16,61 % 2016. gadā), ņemot vērā ar Parlamentu parakstīto sadarbības līgumu, kura rezultātā samazinājās štata tulkotāju skaits; turklāt atzīmē, ka tulkošanas ārpakalpojumi 2018. gadā kopumā izmaksāja 4 417 613 EUR salīdzinājumā ar 7 208 710 EUR, kas būtu bijusi ar Komitejas tulkošanas dienestu saistīto izmaksu kopsumma;

([3]) Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedums – *Bermejo Garde v* Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, F-41/10 RENV, ECLI:EU:F:2016:123.

43. aicina Komiteju turpināt racionalizācijas pasākumus, ko tā ir sākusi īstenot tulkošanas jomā;

44. atzīmē, ka Komitejas, Reģionu komitejas un Parlamenta 2014. gadā noslēgtā administratīvās sadarbības līguma darbības laiks 2019. gada 31. decembrī ir beidzies; atzīmē, ka līdz šai dienai nav bijis sarunu par minētā 2014. gada līguma atjaunošanu vai pagarināšanu; uzskata, ka minētais 2014. gada līgums Komitejai un Reģionu komitejai ("Komitejas") bija krietni neizdevīgāks, jo apmaiņā pret pavisam 60 tulkotājiem (no Komitejas – 36 tulkotāji), kas tika nodoti Parlamenta rīcībā, Komitejas saņēma vien iespēju izmantot Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta (*EPRS*) pakalpojumus; ar bažām atzīmē, ka tā rezultātā Komitejām nācās pieņemt darbā līgumdarbiniekus un izmantot tulkošanas ārpakalpojumus; ar bažām atzīmē – lai kompensētu tulkotāju štata samazināšanos, Parlaments ir piešķīris Komitejām papildu finansējumu (1 200 000 EUR laikā no 2015. gada līdz 2016. gadam), kas paredzēta tulkošanas ārpakalpojumiem, kā arī to, ka šo finansējumu var pārdalīt, attiecīgos līdzekļus piešķirot citām politikas jomām, ja tie nav pilnībā izmantoti tulkošanas ārpakalpojumiem (iepriekšējos trīs gadus Komiteja šo pārdalīšanas iespēju ir izmantojusi); uzskata, ka šāda situācija neatbilst kopumā piesardzīgas un pareizas finanšu pārvaldības kritērijiem un ka tad, ja pašreizējais līgums tiek pagarināts vai tiek spriests par jauna līguma noslēgšanu, šī situācija būtu jāpārskata; atzīst, ka no politiskā viedokļa līgums ir jāatjaunina, rēķinoties ar aktuālo problemātiku, piemēram, jauno DFS vai jaunajiem kohēzijas politikas noteikumiem; atzinīgi vērtē labo sadarbību ar Komitejām, kas veicināja iedzīvotāju līdzdalību Eiropas Parlamenta 2019. gada vēlēšanās;

45. apliecina, ka ir sākusies vairāku iniciatīvu īstenošana saistībā ar 2016. gadā veikto Komitejas darbinieku aptauju par psihosociāliem riska faktoriem darbavietā, piemēram, ir rīkoti semināri vadītājiem par kavējumu pārvaldību, par konfliktu risināšanu un par to, kā rīkoties vāju izpildes rādītāju gadījumā; turklāt atzinīgi vērtē jaunajiem kolēģiem paredzēto darbaudzināšanas sistēmu un pasākumus, ar ko ir iecerēts panākt, lai darbinieki justos labāk un strādātu ar lielāku atdevi; atzīmē, ka darbinieku kavējumu skaits savu maksimumu, šķiet, bija sasniedzis 2017. gadā (5,5 %) un ka 2018. gadā tas nedaudz samazinājās – līdz 5,35 % (salīdzinājumā ar 4 % 2015. gadā); tomēr ar bažām atzīmē, ka ir palielinājies Komitejas nodaļu vadītāju ilgstošu slimības atvaļinājumu īpatsvars; aicina Komiteju ziņot par visu, ko ir izdevies panākt saistībā ar darbinieku kavējumu skaita mazināšanu;

46. atzinīgi vērtē progresu, kas pastāvīgi tiek panākts, tiecoties nodrošināt Komitejas vadītāju līdzsvarotu ģeogrāfisko pārstāvību, jo īpaši attiecībā uz dalībvalstīm, kuras Savienībai pievienojās 2004. gadā vai vēl vēlāk; attiecībā uz dzimumu līdzsvaru atzīmē, ka vadītāju sieviešu Komitejai tagad ir vairāk nekā vadītāju vīriešu (52 % sieviešu 2018. gadā, 41,4 % 2017. gadā un 37,5 % 2016. gadā); atzīmē, ka 80 % kolēģu, kuri pieteicās uz iespēju strādāt nepilna laika darbu, bija sievietes, lai gan vīriešiem un sievietēm uz to ir vienādas tiesības; atzinīgi vērtē to, ka Komiteja regulāri nodrošina, lai darbinieki būtu labāk informēti par iespējām organizēt savu darbu;

47. atzinīgi vērtē Komitejas centienus radīt daudzveidīgāku un iekļaujošāku darba vidi un darba kultūru, tādēļ veicot cilvēkiem ar invaliditāti labvēlīgus pasākumus, piemēram, cilvēkiem ar redzes traucējumiem ir nodrošināts digitāli pieejams iekštīkls un tīmekļa vietne, ir publicēta brošūra ar nosaukumu *Acess Able Brussels* ("Pieejamā Brisele"), lai sniegtu visu nepieciešamo informāciju cilvēkiem ar spēju traucējumiem, kuri pārceļas dzīvot uz Briseli, un Apvienotajai komitejai vienlīdzīgu iespēju jautājumos ir dota iespēja Komitejas telpās rīkot konferenci, kas pilnībā veltīta tikai ar invaliditāti saistītiem jautājumiem;

48. atgādina, ka ir jāizstrādā cilvēkresursu ilgtermiņa politikas sistēma, kas veicinātu darba un privātās dzīves līdzsvarošanu, profesionālo orientāciju un karjeras veidošanu visas dzīves ilgumā, dzimumu līdzsvaru, tāldarbu, nediskriminēšanu, ģeogrāfiski līdzsvarotu pārstāvību, kā arī to, ka darbā tiek pieņemti un integrēti cilvēki ar invaliditāti;

49. apliecina, ka, pateicoties administratīvās sadarbības līgumam, Komitejas ir ieviesušas ļoti daudz procedūru sadarbībai starp abu iestāžu dienestiem un ir arī izveidojušas un organizējušas kopīgus dienestus, kuru darbībai tiek izmantoti gan abu komiteju cilvēkresursi, gan finanšu resursi (proti, tulkošanas dienests un loģistikas dienests); atzinīgi vērtē to, ka abu komiteju iekšējās revīzijas dienesti cieši sadarbojas attiecībās ar kopīgajiem dienestiem un to dara, ievērojot sadarbības līguma noteikumus; mudina Komiteju savu administratīvās sadarbības līgumu ar Reģionu komiteju pagarināt, lai tas būtu spēkā arī pēc 2019. gada;

50. atzinīgi vērtē to, ka gada ietaupījumu summa ir 11,8 miljoni EUR attiecībā uz infrastruktūru un 0,72 miljoni EUR attiecībā uz nomas, ekspluatācijas, plaša patēriņa preču un personāla izdevumiem, jo Komitejas šajās jomās izmanto kopīgus resursus; atzinīgi vērtē arī to, ka, pateicoties Komiteju sadarbībai, gadā ietaupīto budžeta līdzekļu summa attiecībā uz IT Komitejām ir aptuveni 5 miljoni EUR; atzīmē, ka sinerģiju piemērs ir rodams sadarbībā ar Parlamentu – šāda sadarbība nodrošina ietaupījumus 3,3 miljonu EUR apmērā (2016. gada algu līmenī) saistībā ar personāla izmaksām, jo Komitejas izmanto *EPRS* pakalpojumus (šajā nolūkā 36 Komitejas štata vietas tika pārvietotas uz *EPRS*);

51. aicina Komiteju analizēt situāciju sīkāk, lai noteiktu vēl arī citas jomas, kurās varētu darboties ar Reģionu komiteju kopīgi izveidotie dienesti; uzmanību jo īpaši vērš uz to, ka ar šāda veida iestāžu sadarbību var būtiski mazināties Komitejas izdevumi kopumā; aicina Komiteju informēt Parlamenta Budžeta kontroles komiteju par sasniegtajiem rezultātiem;

52. atzīmē, ka ar 2016. gadā parakstīto Komiteju sadarbības līgumu ir izveidots stabils juridiskais pamats ilgstošai, noderīgai un efektīvai sadarbībai, kas liecina, ka Komitejas darbojas kā partneri, kas savstarpēji respektē viens otra pilnvaras un prerogatīvas; atzīmē, ka līguma darbības laiks 2019. gada 31. decembrī ir beidzies un ka tika nolemts līgumu pagarināt vēl uz vienu gadu, kamēr notiek sarunas par jaunu līgumu; turklāt prasa Komitejām censties izdarīt visu, kas nepieciešams, lai jaunais līgums pēc iespējas drīzāk būtu noslēgts, tā nodrošinot turpmākas sinerģijas un ietaupījumu iespējas;

53. atgādina, ka informācijas tehnoloģijām (IT) Komitejas atkal ir atvēlējušas mazāk kā 3 % no visa sava budžeta un ka IT projektiem un aprīkojumam jau vairākus gadus ir strukturāls finansējuma trūkums; ar bažām atzīmē – lai pievērstos nepaveiktajam IT projektu un sistēmu jomā, Komitejas joprojām izmanto apkopojošus pārvietojumus, kurus tās veic gada beigās, lai finansētu IT projektus; prasa Komitejām pēc iespējas drīzāk īstenot jauno digitālo stratēģiju un ar IT saistīto izdevumu daudzgadu plānu;

54. atzīmē, ka 2019. gada 28. augustā Komitejas un Komisija parakstīja vienošanos par pārcelšanos no Komiteju ēkām BEL 68/TRE 74 uz Komisijas VMA ēku; atzīmē, ka ēku maiņa stāsies spēkā 2022. gada 16. septembrī; ar bažām atzīmē, ka par savas ēku politikas galveno prioritāti Komitejas ir noteikušas ēku ģeogrāfisku koncentrēšanu; ar bažām atzīmē, ka šīs pārcelšanās rezultātā tiks zaudēti 10 440 m^2 Komiteju biroja telpu platības, tādēļ pēc pārcelšanās vēl aptuveni 200 darbiniekiem būs jāatrod citas biroja telpas, un to ar alternatīviem risinājumiem īstermiņā – piemēram, ar telpu blīvāku izmantošanu citās ēkās vai lielāku tāldarba apjomu, – pilnībā kompensēt nevarēs, tāpēc nāksies iegādāties vēl kādu blakusesošu ēku, lai zaudēto platību atgūtu; turklāt atzīmē, ka VMA ēkai īstermiņā vai vidējā termiņā ir vajadzīga renovācija; ir noraizējies par to, kā šī vienošanās ietekmēs ne vien Komitejas finanses, bet arī attiecīgo darbinieku komfortu darbavietā; pauž nožēlu, ka Komitejai tik vērienīgs un nozīmīgs jautājums nav apspriests ar juridisko dienestu;

55. atzīmē, ka Komitejas nesen ir izveidojušas apvienoto darba grupu, kuras uzdevums ir veikt sīkāku analīzi, lai rastu adekvātus risinājumus; atzīmē, ka vēl vienas darba grupas uzdevums ir izvērtēt jaunas darba metodes; uzsver, ka ēku maiņas radītie trūkumi nekādā gadījumā nedrīkst nelabvēlīgi ietekmēt darbinieku komfortu darbavietā, darba metodes un darba vidi; atzinīgi vērtē to, ka Komitejas administrācija darbinieku sanāksmēs un ar attiecīgo dienestu vadības starpniecību pastāvīgi informē visas ieinteresētās personas un ka tā ņems vērā paustās bažas un ierosinājumus; aicina Komitejas informēt Parlamenta Budžeta kontroles komiteju un Budžeta komiteju par sasniegtajiem rezultātiem;

56. pauž nopietnas bažas par to, ka būtiski svarīgās VMA ēkas daļās, tostarp autostāvvietā, ir konstatēta azbesta klātbūtne; pauž nožēlu par to, ka inventarizāciju profesionāls ārējais darbuzņēmējs veica tikai 2019. gada septembrī – mēnesi pēc tam, kad bija parakstīta iepriekšminētā vienošanās ar Komisiju; pauž nožēlu, ka vienošanās tika parakstīta, laikus nesniedzot visām ieinteresētajām personām informāciju par azbesta iespējamo klātbūtni VMA ēkā; turklāt pauž nožēlu par to, ka Komitejas locekļi un darbinieki par šo situāciju nebija informēti, un prasa Komitejai attiecīgi rīkoties, lai to efektīvi novērstu;

57. atzīmē – 2019. gada septembrī Komitejas saņēma oficiālu apliecinājumu, ka azbesta klātbūtne VMA ēkā apdraudējumu nerada, un apliecinājumā ir norādīts, ka ēkas konstrukcijā esošais azbests nav riska faktors parastai ēkas ekspluatācijai; ņemot vērā jo īpaši to, ka nākamais nebūs ēkas parastas ekspluatācijas, bet gan būvdarbu posms, ir pamatīgi noraizējies par šī jautājuma turpmāko risināšanu;

58. atzīmē, ka ilgstošas azbesta iedarbības ietekme uz cilvēka veselību, ja nav aizsardzības, ir labi dokumentēta un ir vienmēr radījusi bažas un satraukumu sabiedrībā kopumā, tāpēc prasa Komitejām īstenot pilnīgas pārredzamības politiku pēc pašu iniciatīvas, nodrošinot, ka tiek sniegta informācija par to, kā situācija tiek risināta gan pirms, gan pēc pārcelšanās uz VMA ēku, un vienlaikus novēršot iespēju, ka tiek celta trauksme;

59. ir noraizējies, jo 19,56 % maksājumu (t. i., 2 835 maksājumi) ar 30 dienu apmaksas termiņu ir veikti ar novēlošanos (vidējais novēlota maksājuma ilgums – 46,12 dienas); aicina Komiteju strādāt enerģiskāk, lai panāktu, ka tiek ievēroti maksājumu termiņi, kas noteikti finanšu regulās;

60. atzinīgi vērtē to, ka neizmantoto mutiskās tulkošanas pakalpojumu laika vienību īpatsvars iepriekšējos gados ir samazinājies (2,61 % 2018. gadā, 3,6 % 2017. gadā un 4,38 % 2016. gadā); atzinīgi vērtē visa 2018. gada laikā īstenotos pasākumus un mudina Komiteju arī turpmāk nezaudēt pozitīvo tendenci aizvien mazāk anulēt mutiskās tulkošanas pakalpojumu piedāvājumu;

61. atzinīgi vērtē to, ka, pamatojoties uz 2018. gada 25. septembrī Luksemburgā notikušo iestāžu sanāksmi par pārredzamību, Komiteja ir iecerējusi panākt vēl lielāku pārredzamību un nodrošināt Komitejas dokumentu vēl vieglāku pieejamību; atzīmē, ka Komiteja ir sākusi rīkoties, lai savā labā izmantotu citu Savienības iestāžu un struktūru labāko praksi, un ka tā rezultātā ir tapis rīcības plāns, kas 2019. gadā ir jāsāk īstenot un aptver tādus tematus kā Reglaments, Komitejas locekļu rīcības kodekss, pārredzamības reģistru veidošana un dokumentu pieejamība;

62. atzīmē, ka ombuds 2017. gada jūnijā ir sniedzis "Eiropas Ombuda Ieteikumu sakarā ar to, ka Eiropas un Sociālo lietu Komiteja, iespējams, nav nodrošinājusi, lai tās loceklis deklarētu visas savas intereses, kas ir būtiskas" un ka tā rezultātā Komiteja ir grozījusi savu Reglamentu, lai tajā iestrādātu Eiropas Ombuda pieprasītās izmaiņas, un lai grozītais Reglaments 2019. gada 15. martā būtu stājies spēkā; atzīmē, ka, izskatot ar 2018. gada atlases procedūru saistītu sūdzību, Eiropas Ombuds administratīvas kļūmes faktu nekonstatēja;

63. atzīmē, ka Komitejas locekļu interneta lapās ir publicētas un pieejamas Komitejas priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieku interešu deklarācijas; atzīmē, ka saskaņā ar grozīto Reglamentu tad, kad Komitejas locekļi tiek iecelti amatā, viņiem ir jādeklarē visas savas intereses – gan finanšu, gan citas –, kas varētu ietekmēt viņu darbu Komitejā; atzīmē, ka tiek nodrošināts, lai Komitejas tīmekļa vietnē šīs deklarācijas būtu pieejamas arī plašai sabiedrībai; atzīmē, ka Komitejas locekļiem vismaz reizi gadā ir nepārprotami jāapliecina savu deklarāciju derīgums un gadījumā, ja viņu situācija mainās, deklarācija uzreiz jākoriģē;

64. atzīmē, ka Komitejas locekļiem nav obligāti jādeklarē tās organizācijas vai uzņēmuma adrese, no kura(-as) viņi saņem atalgojumu; tomēr atzīmē, ka, stājoties amatā un arī jebkādu izmaiņu gadījumā, Komitejas locekļiem ir jāaizpilda un jāparaksta interešu deklarācijas; atzīmē, ka divdesmit pieci Komitejas locekļi ir paziņojuši administrācijai juridisku adresi Briselē;

65. atzīmē, ka Komiteja nav iecerējusi sistēmu, saskaņā ar kuru Komitejas locekļiem sava klātbūtne sanāksmēs ir jāapliecina, parakstoties vienreiz, mainīt uz sistēmu, saskaņā ar kuru ir jāparakstās divreiz – vienreiz sanāksmes sākumā un otrreiz sanāksmes noslēgumā; prasa Komitejai savu darba metožu uzlabošanas nolūkā vēl sīkāk analizēt attiecīgo praksi un pieredzi, kas saistībā ar dalības reģistrēšanu ir Parlamentā un citās ES iestādēs un struktūrās, un izvēlēties labākās prakses piemērus salīdzinošai vērtēšanai; prasa, lai Komiteja savā nākamajā gada darbības pārskatā ziņotu par to, ko ir izdevies sasniegt;

66. atzīmē, ka Komiteja ir strādājusi pie ombuda Lēmuma lietā 1306/2014/OV un šajā sakarībā sagatavojusi pamatnostādnes par interešu konfliktu pārvaldību darbā, lai tādējādi sniegtu norādījumus attiecībā uz gadījumiem, kad darbiniekiem, risinot vienu un to pašu jautājumu, ir jāpilda pienākumi, kas pārklājas, kā tas jo īpaši ir gadījumos, kad tiek veikti ar darbinieku pārstāvību saistīti uzdevumi;

67. atzinīgi vērtē politiku, kuru Komiteja īsteno attiecībā uz tā dēvēto virpuļdurvju efektu, tādēļ cita starpā sekojot līdzi savu bijušo augstākā līmeņa ierēdņu ārējai darbībai; atzīmē, ka Komiteja katru gadu publicē attiecīgu ziņojumu;

68. atzīmē, ka 2017. gadā Komiteja izveidoja grupu, kurai jāseko līdzi notikumiem saistībā ar Apvienotās Karalistes lēmumu izstāties no Savienības un jāizvērtē, vai Komitejai būtu jāreaģē vai jāpauž sava nostāja; atzīmē – balstoties uz pieņēmumu, ka Apvienotā Karaliste izstāsies no Savienības, 2019. gada budžets tika samazināts pavisam par 318 600 EUR un vēl par 173 062 EUR tika samazināts 2020. gada budžets, lai atspoguļotu "acīmredzamās izmaiņas" Komitejas locekļu ceļa izdevumos un Komitejas locekļu IT aprīkojuma līdzfinansējumā;

69. atkārtoti uzsver nepieciešamību racionalizēt, paātrināt un uzlabot budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru; šajā sakarībā ierosina noteikt, ka gada darbības pārskatu iesniegšanas termiņš ir 31. marts nākamajā gadā pēc tam, kad ir noslēdzies finanšu gads; pauž nožēlu, ka 2018. gada darbības pārskatam minētais termiņš nav ievērots, kaut arī tas bija prasīts rezolūcijā par 2017. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu; atzinīgi vērtē to, ka Komiteja ir gatava turpmāk īstenot šo labāko praksi, kas dotu budžeta izpildes apstiprinātājiestādei laiku īstenot pamatīgāku un labāku budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru;

70. atzīmē, ka 2017. gada beigās savu ziņojumu par turpmākajiem pasākumiem iesniedza otrā *ad hoc* grupa jautājumos par Komitejas nākotni, kuras galvenais uzdevums ir analizēt iespējas racionalizēt Komitejas struktūrvienības; atzīmē, ka Komitejas prezidijs 2018. gada janvārī nolēma samazināt to Komitejas locekļu skaitu, kuri strādā ļoti daudzās Komitejas struktūrvienībās, un ierobežot sanāksmju skaitu, ko tās katru gadu rīko; atzīmē, ka prezidijs nolēma dažu Komitejas struktūrvienību kompetences jomas pārorientēt citā virzienā; prasa Komitejai paskaidrot Parlamentam, kādi ir ar šo modernizēšanu saistītie ietaupījumi, un tādējādi nodrošināt lielāku pārredzamību un pārskatatbildību;

71. atzinīgi vērtē Komitejas centienus veicināt aprites ekonomikas veidošanos, tādēļ sniedzot atzinumus un sadarbībā ar Komisiju apkopojot iniciatīvas un labāko praksi ar Eiropas aprites ekonomikas jautājumos ieinteresēto personu platformas starpniecību;

72. atbalsta Komitejas centienus samazināt savu vides pēdas nospiedumu; ar gandarījumu atzīmē, ka nedaudz ir samazinājies elektroenerģijas un papīra patēriņš (attiecīgi par 3 % un par 17 %) un biroja atkritumu apjoms (par 3 %); tomēr konstatē – jauna gāzes sildītāja uzstādīšanas rezultātā ir palielinājies gāzes patēriņš (par 5 %), savukārt ūdens noplūdes būvdarbu laikā ir bijušas par iemeslu tam, ka ir palielinājies ūdens patēriņš (par 17 %);

73. akcentē pēdējo gados paveikto tādās jomās kā uz sniegumu balstīta budžeta izstrāde, ētikas satvars un visi ar to saistītie noteikumi un procedūras, spēcīgāka darbība komunikācijas jomā un aizvien vairāk pasākumu labākai pārredzamībai; atzinīgi vērtē iestāžu pakalpojumu un sadarbības līgumu iespaidīgo skaitu; uzsver to, cik nozīmīga ir Savienības iestāžu un struktūru sadarbība un pieredzes apmaiņa; ierosina Komitejai apsvērt iespēju strādāt oficiālā sadarbības tīklā dažādās jomās, lai apmainītos ar labāko praksi un izstrādātu kopīgus risinājumus;

74. atzīmē, ka Komitejas un Parlamenta politiskais dialogs ir svarīgs, lai nodrošinātu, ka Komiteja var sniegt Parlamenta darbā noderīgu ieguldījumu; tādēļ vēlreiz prasa strādāt pēc labākās sirdsapziņas, lai stiprinātu abu iestāžu politisko sadarbību.